

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 51 народного депутата України щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 частини другої статті 71 Закону України „Про Національний банк України“, абзацу чотирнадцятого частини третьої статті 2 Закону України „Про здійснення державних закупівель“, частини другої статті 18 Закону України „Про адміністративні послуги“, пункту 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті 14, частини восьмої статті 15 Закону України „Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус“, Розпорядження Кабінету Міністрів України „Про передачу цілісного майнового комплексу державного підприємства „Поліграфічний комбінат „Україна“ по виготовленню цінних паперів“ в управління Національного банку України“

м. К и ї в
2 жовтня 2014 року
№ 86-у/2014

Справа № 2-75/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Шишкіна Віктора Івановича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича – доповідача,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 51 народного депутата

України щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 частини другої статті 71 Закону України „Про Національний банк України“ від 20 травня 1999 року № 679–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238) зі змінами (далі – Закон № 679), абзацу чотирнадцятого частини третьої статті 2 Закону України „Про здійснення державних закупівель“ від 10 квітня 2014 року № 1197–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 24, ст. 883) (далі – Закон № 1197), частини другої статті 18 Закону України „Про адміністративні послуги“ від 6 вересня 2012 року № 5203–VI (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 32, ст. 409) зі змінами (далі – Закон № 5203), пункту 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті 14, частини восьмої статті 15 Закону України „Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус“ від 20 листопада 2012 року № 5492–VI (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 51, ст. 716) зі змінами (далі – Закон № 5492), Розпорядження Кабінету Міністрів України „Про передачу цілісного майнового комплексу державного підприємства „Поліграфічний комбінат „Україна“ по виготовленню цінних паперів“ в управління Національного банку України“ від 21 серпня 2013 року № 667-р (Урядовий кур'єр, 2013 р., 10 вересня) (далі – Розпорядження № 667-р).

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне подання – 51 народний депутат України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати пункт 5 частини другої статті 71 Закону № 679, абзац чотирнадцятий частини третьої статті 2 Закону № 1197, частину другу статті 18

Закону № 5203, пункт 8 частини четвертої статті 6, частину п'яту статті 14, частину восьму статті 15 Закону № 5492, Розпорядження № 667-р такими, що не відповідають статтям 1, 6, 8, частині другій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій, третій статті 42, пунктам 1, 8, 12 частини першої, пункту 1 частини другої статті 92, статті 99, частині другій статті 120 Конституції України.

Обґрунтовуючи неконституційність цих положень, народні депутати України зазначають, що Верховна Рада України закріпила за Національним банком України невластиві йому повноваження щодо формування та реалізації державної політики у таких сферах виробничої діяльності, як виготовлення бланків та документів, які згідно із законодавством потребують використання спеціальних елементів захисту. Автори клопотання також стверджують, що Кабінет Міністрів України, видавши Розпорядження № 667-р до набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо повернення державного контролю та виробництва державними підприємствами документів та бланків, які потребують використання спеціальних елементів захисту“ від 4 липня 2013 року № 399–VII (далі – Закон № 399) та передавши цілісний майновий комплекс державного підприємства „Поліграфічний комбінат „Україна“ по виготовленню цінних паперів“ зі сфери управління Міністерства фінансів України в управління Національного банку України, порушив вимоги частини третьої статті 113, частини першої статті 117 Основного Закону України.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 11 вересня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному поданні має зазначатися правове обґрунтування тверджень щодо неконституційності правового акта або його окремих положень (пункт 4 частини другої статті 39); предметом розгляду Конституційного Суду України може бути конституційне подання, в якому викладаються аргументи і стверджується про неконституційність законів, інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (частина перша статті 71). Отже, суб'єкт права на конституційне подання, стверджуючи про невідповідність оспорюваного акта (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести правові аргументи щодо такої невідповідності.

Автори клопотання просять визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення пункту 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті 14 Закону № 5492. Однак конституційне подання не містить правового обґрунтування тверджень щодо неконституційності цих положень.

Як аргумент неправомірного, на думку народних депутатів України, встановлення державної монополії на виробничу діяльність щодо виготовлення документів та бланків суворої звітності, які відповідно до законодавства потребують використання спеціальних елементів захисту, у конституційному поданні наведено зміст положень статей 22, 42 Основного Закону України, частини третьої статті 18, частини другої статті 25 Господарського кодексу України, частини третьої статті 3 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III (далі – Закон № 2210), частини третьої статті 2 Закону № 1197. Однак цитування окремих положень Конституції України та оспорюваних норм законів не є обґрунтуванням неконституційності останніх (Ухвала Конституційного Суду України від 27 грудня 2011 року № 66-у/2011).

Автори клопотання мотивують невідповідність окремих положень вказаних законодавчих актів частині другій статті 120 Конституції України стосовно недоцільності віднесення до сфери управління Національного банку України виробничої діяльності щодо виготовлення бланків документів припущенням, що не може вважатися правовим обґрунтуванням неконституційності правових актів чи їх окремих положень (ухвали Конституційного Суду України від 17 лютого 2009 року № 5-у/2009, від 27 січня 2010 року № 2-у/2010, від 16 червня 2011 року № 19-у/2011).

У конституційному поданні також не наведено аргументів стосовно того, що зміст Розпорядження № 667-р суперечить положенням частини третьої статті 113, частини першої статті 117 Конституції України, а обґрунтування невідповідності цього розпорядження Конституції України зводиться до того, що вказаний правовий акт було видано Кабінетом Міністрів України на виконання Закону № 399, який на той момент не набрав чинності, за відсутності передбачених законом підстав.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2.2. Висловлюючи думку щодо невідповідності положень пункту 5 частини другої статті 71 Закону № 679, абзацу чотирнадцятого частини третьої статті 2 Закону № 1197, частини другої статті 18 Закону № 5203, частини восьмої статті 15 Закону № 5492 приписам частини другої статті 19, статті 99 Конституції України, автори клопотання вдаються до аналізу окремих положень Закону № 679, Закону № 2210, законів України „Про основи національної безпеки України“ від 19 червня 2003 року № 964–IV, „Про депозитарну систему України“ від 6 липня 2012 року № 5178–VI, наголошуючи на їх неузгодженості між собою. Проте розгляд питань про відповідність положень одних законів положенням інших

законів не належить до повноважень Конституційного Суду України (стаття 150 Конституції України, стаття 14 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50, 71 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 51 народного депутата України щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 5 частини другої статті 71 Закону України „Про Національний банк України“ від 20 травня 1999 року № 679–XIV зі змінами, абзацу чотирнадцятого частини третьої статті 2 Закону України „Про здійснення державних закупівель“ від 10 квітня 2014 року № 1197–VII, частини другої статті 18 Закону України „Про адміністративні послуги“ від 6 вересня 2012 року № 5203–VI зі змінами, пункту 8 частини четвертої статті 6, частини п'ятої статті 14, частини восьмої статті 15 Закону України „Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус“ від 20 листопада 2012 року № 5492–VI зі змінами, Розпорядження Кабінету Міністрів України „Про передачу цілісного майнового комплексу державного підприємства „Поліграфічний комбінат „Україна“ по виготовленню цінних паперів“ в управління Національного банку України“ від 21 серпня 2013 року № 667-р на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд

України“ – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом, та непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ